

Rodrigo Jiménez / Efe

El candidat socialista al 4-M, Ángel Gabilondo, ahir, en un míting de campanya a Alcobendas (Madrid).

Cita amb les urnes

La campanya de les madrilenyes agreuja la desconnexió entre el PSOE i la Moncloa

► El 4-M evidencia el poder del cercle més pròxim de Sánchez, en detriment de les estructures orgàniques i de la federació regional

JUAN RUIZ SIERRA
JUANMA ROMERO
Madrid

Quan es pregunta a importants dirigents del PSOE per la campanya d'Ángel Gabilondo per a les eleccions madrilenyes del 4 de maig, s'encongeixen d'espatlles i dirigeixen la mirada a la Moncloa. Bàsicament, se'n desenten. «Pregunta allà», diuen. Gairebé tota l'estratègia socialista en aquests comicis ha sigut dissenyada per dos dels col·laboradors més pròxims a Pedro Sánchez al Govern central: Iván Redondo, el seu cap de Gabinet, i Paco Salazar, el seu número dos.

Alts càrrecs socialistes deixen clar el seu malestar. No només per haver-los tret les seves atribucions, sinó també pel disseny en si mateix d'una candidatura a la qual les enquestes atorguen escasses opcions d'aconseguir el poder. Aquests són els aspectes que més controvèrsia creen.

Des que va ser investida presi-

dent madrilenya, i sobretot arran de la pandèmia, Isabel Díaz Ayuso ha fet bandera del xoc amb el Govern central. Sánchez en ocasions ha evitat entrar en aquesta guerra, però ara hi està abocat. El cap de l'Executiu té un enorme paper en aquests comicis: participa en els mítings que pot, i també ataca Ayuso des del seu lloc institucional.

Una part del PSOE tem que el president hagi «mossegat l'ham» d'Ayuso, ajudant a alimentar el seu victimisme i a realçar el seu paper de flagell de l'Executiu. I per a alguns quadros el risc és que es percebi Sánchez com el gran derrotat si el PP manté l'autonomia. Des de la Moncloa, al contrari, insisteixen que «no es podia fer cap altra cosa» que la implicació màxima del líder del PSOE: no exposar-se, argüeixen, hauria llançat el missatge que donava aquests comicis per perduts.

Gran part de la candidatura socialista del 4-M ha sigut dissenyada per la Moncloa. Dues secretàries d'Estat, Hana Jalloul i Irene Lozano, han fet el salt als

principals llocs, endinsant-se en la impressió que aquests comicis van del Govern de la Comunitat de Madrid davant el Govern central. I dos altres dirigents, Juan Lobato i Mónica Carazo (números quatre i sis), han sigut pintats com a valors de futur.

I després hi ha Reyes Maroto. La titular d'Indústria serà la vicepresidenta econòmica de Gabilondo si aconsegueix ser investida. El moviment pretenia reforçar la seva candidatura, assenyalar-la de cara al futur, però també, alerten en el PSOE, llança la idea que Sánchez creu prescindible a la ministra.

El mirall català

Els col·laboradors més estrets de Sánchez van tenir un paper fonamental en les eleccions catalanes. A Salvador Illa li va funcionar una campanya basada en la moderació per intentar atraure els antics simpatitzants de Cs. Però el 4-M és diferent. A Ferraz adverteixen que l'electorat que va recolzar els taronges en les últimes convocatòries a Madrid és «molt més

conservador» que el de Catalunya, i s'aferren als sondejos per concloure que l'estratègia no acaba de quallar, perquè els exvotants de Cs s'estan passant en massa al PP. A la Moncloa, aquesta estratègia no és un «error», sinó un «element més de la campanya».

En el seu afany per atraure vots de centre, Gabilondo ha fet anuncis sorprenents, com rebutjar un acord amb Podem. Una cosa que casa malament amb el que va fer Sánchez i que, es queixen dirigents socialistes, és «inversemblant, perquè si l'esquerra suma caldrà pactar sí o sí amb Podem».

A més, s'ha compromès a «no tocar la fiscalitat», quan Sánchez ha defensat pujar els impostos a les rendes més altes i les grans empreses. Al flanc sanitari, el candidat socialista va defensar en una entrevista a *La Razón* que l'hostaleria madrilenya s'hagi mantingut oberta gairebé tota la pandèmia, donant en part suport a Ayuso, en contra dels criteris de Sanitat en els moments més crítics d'aquesta crisi. ■

Per 4 delictes

Confirmat el processament de 29 càrrecs i empresaris per l'1-O

J. G. ALBALAT
Barcelona

L'Audiència de Barcelona ha confirmat el processament de 29 empresaris i càrrecs del Govern català pels preparatius del referèndum unilateral de l'1-O. Els atribueix els delictes de malversació, desobediència, falsedat i prevaricació. El tribunal de la Secció 21 ha rebutjat els recursos presentats contra la interlocutòria del Jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona que va apreciar indicis de delictes en els investigats, entre els quals hi ha la presidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Núria Llorach; els directores de TV3 i Catalunya Ràdio, Vicent Sanchis i Saül Gordillo, respectivament; el que va ser delegat del Govern davant la UE Amadeu Altafaj; el secretari general del Diplocat Albert Royo i l'exinterventora de la Generalitat Rosa Vidal, entre altres.

Els magistrats mantenen intacta la interlocutòria de conclusió del sumari dictat el 8 de setembre del 2020 per la jutge d'instrucció, però torna la causa, a petició de l'Advocacia de l'Estat, perquè els 29 processats puguin prestar declaració respecte a fets nous que s'han incorporat al procés judicial abans del seu anterior interrogatori i que estan relacionats amb resolucions del Tribunal Constitucional. D'aquesta manera, els encausats, detalla la resolució de l'Audiència, poden exercir de nou el seu dret de defensa i les acusacions tindran l'oportunitat de preguntar.

Arxiu per a 19 d'investigats

La resolució de l'Audiència desestima la petició d'arxiu de la causa realitzada per les defenses d'investigats processats perquè, «en aquest moment, no és comesa del tribunal procedir novament a la revisió de les resolucions dictades en fase d'instrucció. En canvi, ratifica el sobreseïment de la causa contra unes altres 19 persones que van estar imputades i rebutja la petició de la fiscalia d'ampliar els delictes. ■